

Fornermaðir tjóðveldismenn

SEINASTI 14. September diskur sum ikki einaferð upp við líkum sum ólíkum um samgonguna og serliga um javnaðarflokkinn.

Hesin stimbrandi páskalestur um »hvussu aðrir kunnu læra nakran nakað, teir ikki duga sjálvir, viðger á ónærligasta hátt teir persónar, ið nú mynda stjórn. Hvør fær sítt og tað ikki við mýkindum — eingin dugir nakað.

UM lögmann Atla P. Dam, sum jú størsta politiska virðingin valdar um — uttan mun til floksáskoðan, sigur Simun tingmaður, at hesin langt síðan er dottin burtur ímillum sum politikari og at hann skuldi verið givin fyrri í minsta lagi 10 árum síðan — »og hevði hann ikki gingið og veipað við hasum høkjunum á hvørjum veljarafundi síðsta heyst, fekk hann neyvan helmingin av hasum atkvøðunum, hann annars fekk«.

HETTA so eyðkenda fyrri tjóðveldisflokkinn, at vákka sær í vanlukkunum hjá øðrum, roknaðu vit tó við, at 14.andi fór at lata liggja til eftir

páskir. Ólíka frægari hevði tað verið, um 14. September gav hesi politisku hetju allra føroyinga eitt gott orð við á vegnum og viðurkendi, at hesin kappin hóast víkjandi heilsu ikki vildi sleppa øllum upp á fjall, men enn einaferð átók sær leiðsluna gjøgnum teir trøngar, vit øll vita eru fyrri framman.

EFTIR nógva togan aftur og fram og hópin av perfidum persónslýsingum sigur Simun tingmaður, at javnaðurin — sama orðing, sum Dagblaðið vanliga nýtir — er umrøðuevni allastaðni og ikki fyrri tað góða. Tað er nú einaferð so, at fyrri hetta blað og flokk hevur nú í árávis ikki verið annar mótpólur til enn javnaðarflokkurin. Men flokkurin veit í dag ivaleyst sjálvur, hvussu henda herferð teirra móti, á sín háttbrøðraflokk, hevur roynst — sum politisk vanlukka, næstan sjálmorð. Men gakk, kortini vága teir sær at siga um Føroya størsta flokk, at eingin er fullspottaður, fyrr enn hann hevur spottað seg sjálvan.

NEVND A brotið kunnu teir eiga sjálvir, tí Føroya fólk veit, at her talast tjóðveldisflokkurin av egnum royndum.

VIT vita við vissu, at enn er ivi millum onkrar javnaðarveljarar — og harvið eisini millum fyrrverandi tjóðveldisveljarar — um tað skilagóða í hesi samgongu. Hinvegin vita vit eisini, at eins nógvir føroyingar við virðing taka undir við teimum, ið nú mynda landsstýri okkara, fegnast um, at tað hóast døpru útlitini kortini eru flokkar, ið vága sær at leggja rygg til neyðugu endurreisnina av hesum løstaða samfelag.

POLITISKT eru sjálvsagt eisini ávísir munir manna millum, um hvussu langt eigur at bera til at semjast politiskt í hesum arbeiði, men tað, ið man niva mest hjá tjóðveldinum, er helst, at meðan hetta sat í ikki minni enn tveimum samgongum, sum ongantið megnaðu at fara til verka vegna innanhýsis kegl, so hevur í hesi samgongu higartil valdað arbeiðsfriður.

AT eisini vit kundu ynskt okkum størri úrslit, skulu vit ikki dylja, men við tjóðveldinum er tað nú einaferð so, at hann væntar sær eingi nevnið úrslit burtur úr nøkrum, um javnaðarflokkurin ikki er við — so tað álitið kunnu vit ikki annað enn

takka honum fyrri. Men skal vístast á úrslit, kundu vit nevnt mikið frægari fiskaprisirnar, sum eitt nú vanskeplaða rávørubýti tjóðveldismanna ætlaðist at tryggja, men sum eisini vegna klandur fór upp í royk — tibetur siga bæði veiðimenn og virkisleiðslur.

MEN meinat tjóðveldisflokkurin við úrslit á sjálvstýris- ella enntá loysingarleið, so verður ikki tað nógva í væntu í so máta — »bert« undirgrundarmálið, sum nú verður loyst júst eftir teirri uppskrift, sum javnaðarflokkurin vísti á í 88.

JÚ, rætt hevur tjóðveldið í, at ferð er á — rætta vegin — har javnaðarflokkurin heldur um stýrisvøl, men javnaðarflokkurin kann ikki lastast fyrri at tjóðveldið ikki hevur inn í eygað at spáða til í teirri endurreisn, ið má fáast frá hondini, men sum veljarin setti javnaðarflokkinn bestan til.

sosigaley

Dimmalætting

DAGBLAÐIÐ

TRÚSSA

14. SEPTEMBER

FRIÐ FØROYAR

NORÐPÍST

Seytjandi maðurin

Óli Breckmann, lögtingsmaður er ikki samdur við Jóannes Eidesgaard, landsstýrismanni í spurninginum um arbeiðsmarknaðareftirlønargrunnin. Lögtingsmaðurin hjá Fólka-flokkinum skrivur í Dagblaðnum m.a.:

Eisini Arbeiðsmarknaðareftirlønargrunnurin (AEG) krevur 17 atkvøður á lögtingi fyrri at verða samtyktur. Hann sleppur ikki at verða misnýttur av Ingeborg Vinther og Óla Jacobsen til samfelagsliga undirgraving (sum "Samhaldsfasti" varð ætlaður til).

Men kortini liggur á ljóði, at AEG bert verður ein útvænað eftirgerð av tí Samhaldsfasta. Lægri mánaðargjald í grunnin og tískil munaminni útgjald.

Skulu allar 17 atkvøður-

nar til uppskot landsstýrisins um AEG koma úr samgonguni, verður neyðugt, at uppskotið ber í sær hægst møguliga rentutíðskrivning. Ja, at talan er um eina pensiónstrygging.

At ein arbeiðsmarknaðareftirlønargrunnur ikki fyrri langari tíð síðani er farin at virka er m.ø. Fólkaflokkinum at takka. Orsøkina kenna vit eisini. Hon er, at hesin grunnur skuldi virka eftir samhaldsfastari skipan, - at fólk rindaðu í grunnin eftir orku men øll finga á ellisárum somu upphædd úr aftur grunninum. Men hetta sjónarmið kundi Fólkaflokkurin ikki taka undir við.

Tað er beint, at mánaðargjaldið verður minni enn upprunaliga ætlað, men hetta er eisini takkað verið Fólkaflokkinum. Men hóast hetta kundu vit fegnast yvir, at grunnurin nú umsiður fer at virka eftir upprunaliga endamálinum- hóast nakað

skerður. Vit vita ikki betur, enn at hetta eru landsstýrisflokkarnir samdir um, og tí ivast vit heldur ikki í øllum 17 samgonguatkvøðunum.

Ikki eiti á frísinni

Alment lónti blaðstjórin á Dagblaðnum hevur sum kunnugt ikki nóg gott at bera alment løntum. Í oddagrein skrivur hann m.a.:

Vit frísinnaðu kundu hugsað okkum at lækka afturberingina til fiskivinnuna niður í einki skjótast gjørligt. Hetta fyrri at vinnan óhefti aftur kann hvíla í sær sjálvari, og skattatrygging lækka tær 400 miljónirnar sum høvuðsvinnan hevur nýðst at fáa í prísiskoyti farnu mongu árin.

Tey vinstrahallu ynskja eisini at taka stuðulin av. Ikki fyrri eina fría vinnu

skuld. Heldur ikki fyrri at lækka skattatrygging. Men fyrri at kunna brúka hasar 400 mió. kr. til onnur nýtsluendamála. Tað er jú av atkvøðum frá teim almennu lóntu, at vinstrahallu flokkarnir liva.

Frísinni kann vera so mangt hjá Fólkaflokkinum. Í hesum navni vil Fólkaflokkurin minka studningin til fiskivinnuna niður í einki skjótast gjørligt. Tað er ikki so langt síðani at hesin sami flokkur var ógvuliga tvørur til at ganga við til bert at minka hendan sama studningin eitt lítið vet. Um flokkurin veruliga hevur skift stöðu ella talan bert er um vanligar lótir er ivasamt. Men eitt stendur í hvussu er fast. Vit mugu koma burtur frá rakstrarstuðli til eina og hvørja vinnu.

Í glasi og rammu

Hvør kundi ikki hugsað sær ein málning sum Mikines, Ingálvar av Reyni, Zacharias Heinesen ella annar av okkara frægu listamálarum hava latið úr hondum. Ivaleyst mong, men fyrri tey flestu verður hetta bert eitt ynski sum ikki verður uppfyllt.

Havnar Kommuna man eftir øllum at døma vera frægari fyrri. Vegna kommununa er býráðsformaðurin farin undir at keypa upp føroyska list fyrbils í Danmark.

Hetta verður gjørt í tí Harrans ári, tá kommunan noyðdist at slökkja annaðhvørt gotuljós, seta starvsfólk niður í løn umframt at fremja aðrar skerjingar.

Og hetta ger býráðsformaðurin heilt av

sínum eitingum. Ikki lógið, at formaðurin í Mentamálaneyndini kennir seg eitt sindur settan til síðis, tí heldur ikki hann hevur fingið nakað at vita frammanundan.

Men kanska hevur býráðsformaðurin hildið sum so, at her er talan um eitt fíggjarmál burturav, og hevur tí bert ráðført seg við formannin í Fíggjarneyndini.

Eini sparið kundu verið, at býráðsformaðurin fekk tikið eina mynd av samlaða býráðnum, sett hana í glas og rammu, og síðani sent býráðið heim.

